



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

27. Diomedes maleficium se pati sentiens licitè inquirit Magum, petitque ab eo, vt remotis signis illud destruat, & pactum cum dæmone de damno inferendo tollat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

fitum bis fieri oportet vt rectè Turrianus *loc. cit.* Ad tertium ex dictis, constat, non recedi hîc à proprietate verborum. Ad id, quod ibid. fuit adiectum, disparitatem damus, quod in hoc casu confessio moraliter non præcesserit: secus in nostro; quamuis nec in illo priore omnes confessionem requirant, rati sufficere contritionem cum proposito confitendi, vt videre est apud Dedicastillo *loc. cit. n. 153.*

XXVII. Diomedes post peractas nuptias, quas Viduus cum Georgia virgine celebrarat, comperit se impotentem ad matrimonium consummandum, atque insuper aduertit, magnam corporis sui mutationem, melancholiam & rædium erga nouam nuptiam. Adhibentur omnia media, quæ malo curando apta videntur, sed frustra; unde gravis latentis maleficij oritur suspicio & cupido illius per Magum dissoluendi. Queritur. Vtrum Diomedes Magum inquirere, & destructionem maleficij, remotis signis, postulare ab eo licitè possit spe sanitatis recuperandæ illectus.

Videtur non posse. Ita Daniel Sennertus in *medicinis pract. L. 6. P. 9. c. 8.* vbi citat Esthium in 4. *Sum. D. Thom. Dist. 34. n. 8.* Ioann. Hestels à Lovanio in *Prælectionibus in 4. Sent. & alios, Mouentur.* Tum quia Diomedes requitendo medium à mago, petit id à diabolo, quod non licet. Tum quia tribuit signis vim nocendi, quam non habent. Tum quia effectus recuperandæ valetudinis ex amotio-
ne

ne signorum non est à Deo, nec à bono Angelo, nec à causa naturali. Ergo à diabolo. Tum quia consentit pacto, quod Magus cum dæmone habet. Tum quia diabolus etiam, dum prodesse videtur corpori, nocet animæ.

Resp. Diomedem licitè inquirere posse Magum, ab eoque postulare, vt remotis signis maleficium destruat, & pactum cum dæmone de damno inferendo dissoluat. Ita Sanchez L. 7. de Matr. D. 96. n. 3. Et l. 2. in Decalog. c. 41. n. 19. Suarez Tom. 1. de Relig. L. 2. de Superstir. e. 17. Less. L. 2. de just. c. 44. dubit. 4. Delrio Disquis. Mag. L. 6. c. 2. sect. 1. q. 3. Palao Tr. 17. D. 1. pun. 11. n. 8. & alij cõmuniter. Probatur 1. Destructio signorum ex se non est alligata vni fini, sed potest illam Magus ex pluribus finibus vel ad hunc, vel ad illum dirigere. Ergo potest in illa præcisè intendere dissolutionem pacti cum dæmone de damno inferendo, & neutiquam eius pacti conseruationem. Confirmatur. Si Diomedei data fuissent aliqua signa vana, quibus ex dæmonis pacto promissa est securitas alicuius nocu-menti, numquid posset illa destruere? vtique, cum illa retinendo, amicitiam cum Diabolo conseruare: destruendo autem, dissoluere illam censeatur. Ergo destruere maleficium eo fine, vt pactum cum dæmone dissoluatur, est licitum. Probatur 2. Tam intentio in hac destructione, quã illius executio est optima, &

& ab omni superstitione libera ; Quid enim, quæso, mali est, præcisè per remotionem signorum attendere ad dissolutionem pacti cum dæmone, & nocuenti cessationem, nihilque penitus aliud circa diabolum curare ? Ergo talis destructio est omnino libera. Probat-ur, Ex praxi (etsi nobis non probata) Iudicum, qui Sagorum & Magorum pilos subinde radi curant, ne in his maleficium fortè lateat, quo insensibiles in tortura reddantur, quod planè nihil est aliud, quàm velle remotis signis maleficium occultum destruere. Ergo talis destructio est honesta & licita. Imò non solum licitum est hæc signa diabolica destruere, sed ex charitate debitum in eo, qui illa nouit, vt rectè Suarez *lo. cit. n. 13.* cum quilibet teneatur, si commodè possit, peccata impedire, & pro diuina reuerentia & gloria contra dæmones pugnare. Addit vltèrius Lessius *n. 45.* licitum quoque esse signum contrarium opponere, quo posito, dæmon se obligauit, à nocendo desistere, dummodo signum oppositum sit bonum, aut saltem indifferens, atque eo sine assumatur, vt cesset dæmon à nocendo, & dissoluatur confœderatio facta. Quare Sagam percutientem te, licitè repercutis.

Ad primum in contrarium negamus, Diomedem quidquam petere a Diabolo, cum aliud non intendat, quàm ut tollatur incentitium,
quod

quod ille ad nocendum habet. Ad *secundum* dicimus, signis nullam penitus vim tribui, sed illa reputari solùm conditiones, quibus positis vel sublatis, velit diabolus nocere, vel à nocendo desistere. Ad *tertium* concedimus, effectum recuperandæ valetudinis per accidens à dæmone prouenire, quamuis Diomedes illum effectum, quatenus spe consequendæ sanitatis fuit illectus, destruendo maleficium directè & immediatè consequi ne utiquam intendat, sed solùm remotè & indirectè. Ad *quartum* negamus, Diomedem consentire pacto cum dæmone, quia per Magum eo solùm sine destruit maleficium, vt solvatur pactum cum dæmone: minimè verò ut aliciatur dæmon ad pactum de damno non inferendo seruandum; quam distinctionem, cum non obseruet Sennertus, imperitè sapius nostræ sententiæ Authores impietatis arguit, homo aliàs minimè religiosus. Ad *quintum* iterum negamus, diabolum hîc per se prodesse, cum non excitetur ad beneficium concedendum, sed destructione maleficij dæmonis excitatio potius cauetur ad nocumentum ab illo porrosustinendum.

XXVIII. *Eleazarus Sacerdos in Sacro iam venerat ad Canonem, cum adest minister porrigens quasdam paruas hostias pro præsentibus consecrandas, qui id valde flagitant. Sed remittit has Eleazarus, aiens, serò nimis illas fuisse allatas. Queritur, Vtrum bene remiserit?* Vi-